

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

pit, sed quamprimum potuit, reiecit: Nunc autem permutatione Hartwici, primum propositi, deinde archiepiscopi Bremensis, concessit, immò redijt ea terra in us ecclesie: cum ille comitatũ Stadensem accepisset compensatum: qui etiam morte eius conglutinator est ecclesie. Et hoc quidem non inutili digressionẽ, auersi proposito, reuertamur in id vnde exiimus.

CAPVT VII.

Imperator Lotharius non longè ante nouissimam expeditionem Italicam, in qua defecit, descendit in Hertzeuelde Bremensis diocesis, (Nã est & aliud eius nominis & religionis monasterium in diocesi Moguntina) & pecuniam sexcentarum argenti marcharum, quam Fridericus Stadenfis comes pro anima sua reliquit monasterio, abstulit altari, adstruens intestati bonafisco deberi: Ducatũ autem Saxonie, quem ipse Imperator hactenus tenuit, dedit genero suo Bauaria duci, qui patrem habuit ðwelpũ, & matrem filiam Magnouissimi ducis ex linea Hermanni. Quo tempore monasterium virginum de Helsinge, vbi nouem per successionem temporum habuit abbatissas, per Luthmundum propositum Vicelini discipulum, transfertur in Treuerenam, vbi manet vsque hodiẽ in magna rerum tenuitate, dum religionem habet in postremis. Sed Imperator Lotharius interim vocatus à pontifice, in Italiã transijt cum expeditis copijs: cum gener eius agmina iungeret, magnam Bauarorum manum. Coactus per Imperatorem Rogerius Normannus, in quem ducebatur, imperata facere per pontificem & Imperatorem, ilicò manus dedit. Iam verò dudum antè in Saxonia monasterium donarum, quod fundauerat comes de Haldefleue, mutauit Lotharius in conuentum virorum ordinis diuini. Be-

dicti, translato abbate, & quibusdam fratribus de monte iuxta Magdeburgum in eum locum: iussitq; consecrari basilicam in honorem apostolorum Petri atque Pauli. Cumq; Imperator in hac expeditione pontifici gratificasset aduersum Rogerium Normannum, quē fecit ecclesia obsequentem, expugnassetq; arcem iisdem in partibus, quam nocentes quidam habebant receptaculum: ipse Imperator capto presidio, quingentos ibi repertos latrones supplicio iussit vltimo plecti. Pontifex remunerare volens spiritalibus donis arma carnalia, dedit indulgentias in locum monasterij memorati vberrimas: quae vsque in hodiernum vigent in eo loco, appellantq; de regis nomine caenobium vsque hodie Koningeslutter, hoc est, regis Lotharij opus. Pacatis autem in Italia rebus vbi Imperator redire constituit, orta maxima in castris mortalitate, Imperatorem & ipsum pestis vulgata corripuit. Vita igitur functus in Italia, exemptis visceribus, in Saxoniam est relatus, & in monasterium ab illo illustratum nominatumq; transfertur, ibiq; magnifice tumulatur. Quo mortuo, non tanta erat de Imperij successore, q̄ duorū de Saxonia dissentientium contētio, quorū vterq; natus erat filia Magni ducis: Albertum videlicet marchionē, & Henricum de Bauaria: habuitq; vtraq; pars suos defensores. Pendebat autē res incerta ad nuntium noui regis, qui cui parti inclinaret, eam videbatur habiturā: Favorabilior quidē causa videbatur Alberti, q̄ is fortuna videretur tenuioris: Nam competitor eius potentissimus erat dux Bauariae. Sed pendebāt, vt diximus, incerta omnia vsq; ad prouectionē noui regis. Interim quos quisq; poterat sibi conciliabat amicos, q̄ sine magna digladiatiōe res trāsigēda nō videretur: Possessiones quoq; quas apprhendere q̄s poterat, occupabat.

nam Albertus arcem Luneburgi, urbem Bardewicum, et Bremam occupauit: quod aduocata eius urbis, ut diximus, data esset Ludero tum Saxoniae duci in redemptionem Liemari quondam archiepiscopi, quem Luderus in congressu bellico cepit.

CAPVT VIII.

Conradus eius nominis III. vir genere Suenus, Friderici, de quo antè diximus, germanus, & yterus Conradi filius, qui sororem duxit Henrici V. Imperatoris, ex qua sustulit filios Fridericum & Conradum antedictos: Numeratur iste quoque Conradus in stirpe Saxonici generis ex matre, quae, ut diximus, fuit Henrici III. filia, & perindè ex Ottonis I. stirpe, quomodo tres Henrici, tertius, quartus, quintus: & idè res ab illo gestas hìc prosequemur. Albertum marchionem hic reuinducatu Saxoniam confirmauit, quod iniquum esse censeret eundem in regno duobus insigniri ducatibus: quod Henricus iam teneret Bauariam, decus esse regni, in duobus ducatibus duos esse duces. Turbauit ea res multos principes, & auertit Conrado: Vixit in corde eius obliquus, ut putabatur, liuor in Lothariū ante se imperantem, cuius facta putauit antiquanda, quod ille Henrici genero ducatum Saxoniam contulisset. Cūque Albertus apprehendisset inferioris Saxoniam praesidia, exclusit facile Henricum. Tum Adolphus secundus Holsatiae comes, quod aduersaretur Alberto, fidem seruans quam praestitisset Lothario & genero eius, ditione Holsatiae concessit dono Alberti marchionis, Henricus de Badewida comes est illam assequutus. Magno exindè bello de Saxoniam ducatu conflictantur. Albertus marchio, cui stirpebat Conradus, & Henricus Catulus dux Bauariae, quem nonnulli per errorem appellant Leonem: (fuit at-